

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 202/07-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. októbra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. S., B., ktorou namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 11 C 85/05 a Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9 Co 255/06, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. M. S. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. augusta 2007 doručená sťažnosť Ing. M. S. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 11

C 85/05 a Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 9 Co 255/06. Sťažovateľka v odôvodnení svojej sťažnosti okrem iného uvádza:

„Správcovské bratislavské družstvo (ďalej len SBD) vstúpilo do výkonu správy bytového domu v B. s účinnosťou od 01.07.2001 na základe Zmluvy o výkone správy č. 1/2001 zo dňa 19.06.2001, podsunutej vlastníkom bytov na podpis na neuznášaniashopnej schôdzi, konanej dňa 27.06.2001 (...)

Po oboznámení sa so stavom veci, dokumentujúcim nekonanie orgánov, ktoré podľa Ústavy SR majú poskytnúť občanovi ochranu (...), sťažovateľka podala dňa 01.03.2005 na Okresný súd Bratislava IV návrh na začatie konania v právnej veci o určenie neplatnosti Zmluvy o výkone správy č. 1/2001 zo dňa 19.06.2001 a jej dvoch dodatkov. Až do doby nariadeného pojednávania na 01.03.2006 sťažovateľka – navrhovateľka prekonávala peripetie (...)

Priebeh súdnych konaní jednoznačne potvrdil, že súd si osvojil iba argumenty právneho zástupcu odporcu.

Z tohto poznatku vyplýva obava sťažovateľky, že by v dovolaní opäť neuspela, lebo argumenty proti dôvodom rozhodnutia uvedené v tejto sťažnosti by sa mohli v dovolaní chápať ako jediné, čo je podľa ustanovenia § 236 ods. 2 O.s.p. neprípustné. (...)

Prvostupňový ani odvolací súd sa vôbec nezaoberal odkazmi sťažovateľky na prieťahy v konaní orgánov činných v trestnom konaní a kauzu posudzoval izolovane bez preskúmania merita veci (...)“

Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd na základe posúdenia sťažnosti takto rozhodol:

„1. Základné právo Ing. M. S. bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie predmetnej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV, spis. zn. 11C 85/05 a Krajského súdu v Bratislave, spis. zn. 9 Co 255/06, v konaní bolo porušené. Rozhodnutie Okresného súdu Bratislava IV, spis. zn.

11C 85/05-65 zo dňa 1.3.2006 a Krajského súdu v Bratislave, spis. zn. 9 Co 255/06 zo dňa 24. mája 2007, bolo vydané bez ohľadu na prebiehajúce vyšetrovanie na Krajskom riaditeľstve PZ v B., Úrad justičnej a kriminálnej polície, č. sp. 2 Kv 193/02, trvajúce už viac ako 6 rokov.

2. Rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave a Rozhodnutím Okresného súdu Bratislava IV bolo porušené základné právo, preto prikazuje Krajskému súdu v Bratislave Rozhodnutie pod spis. zn. 9 Co 255/06 zo dňa 24. mája 2007 zrušiť

3. Okresného súdu Bratislava IV a Krajský súdu v Bratislave je povinný uhradiť Ing. M. S. trovy súdneho konania vo výške 19.902,- Sk (12.000,- Sk poplatky v kolkoch, 7.245,- Sk poplatok právnemu zástupcovi odporcu, 657,- Sk ostatné výdavky – poštovné, kopírovanie, cestovné) na adresu Ing. arch. M. S., B. do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu

4. Ing. M. S. priznáva zadostučinenie v sume“

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažovateľka tvrdí, že k porušeniu jej namietaných základných práv a slobôd došlo v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 11 C 85/05 a krajského súdu vedenom pod sp. zn. 9 Co 255/06 najmä tým, že orgány činné v trestnom konaní nekonali primerane rýchlo v konaní, ktoré viedla Generálna prokuratúra Slovenskej republiky a následne aj príslušná krajská a okresná prokuratúra pri vyšetrowaní trestného činu, ktorý mal súvisieť s prerokúvanou vecou v uvedených konaniach.

Sťažovateľka v sťažnosti ďalej popisuje skutkový stav, ktorý súvisí s konaním okresného súdu sp. zn. 11 C 85/05 a krajského súdu sp. zn. 9 Co 255/06, a tak dôvodí svoj právny názor, ktorým je vyslovenie neplatnosti Zmluvy o výkone správy č. 1/2001 z 19. júna 2001.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo, aby jeho záležitosť bola v primeranej lehote prejednaná.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť (príčinná súvislosť) medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (mutatis mutandis I. ÚS 12/01, I. ÚS 124/03).

Ústavný súd v danom prípade zistil, že takáto príčinná súvislosť neexistuje, a to znamená, že namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo dôjsť k porušeniu práv označených sťažovateľkou, pretože doterajšia dĺžka konania, s prihliadnutím na charakter súdneho sporu, nepredstavovala takú intenzitu, ktorá by mohla zasiahnuť do základného

práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľky podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Sťažnosť nespĺňa ani zákonom predpísané náležitosti, avšak vzhľadom na odmietnutie sťažnosti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti ústavný súd už nepovažoval za potrebné vyzývať sťažovateľku na odstránenie jej nedostatkov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. októbra 2007